

Andre bestemmelser.

Nr. 50. ad 07.12.13.10.

Finansministeriet kan, når et pant er afhændet ved tvangsauktion, uden at statskassen eller jordfonden er blevet dækket, mod regnskabsmæssig forklaring afskrive restgælden, når skyldneren erklærer sig ude af stand til at betale denne helt eller delvis og stedets øvrighed eller to mænd, mod hvis pålidelighed øvrigheden intet har at erindre, bevidner øvrigheden heraf samt afgiver erklæring om, at der ikke er nogen udsigt til, at skyldneren nogen sinde vil blive i stand til at dække gælden. Såfremt det afhændede pant er et statshusmandsbrug, kan en af vedkommende husmandsbrugskommission udstedt erklæring træde i stedet for ovennævnte erklæring om skyldnerens manglende betalingsevne.

For så vidt det på fyldestgørende måde er oplyst for Finansministeriet, at der ikke ved tvangsrealisation af et pant kan ventes opnået dækning for statskassens eller jordfondens fordring, kan Finansministeriet i påkommende tilfælde, når de foreliggende omstændigheder i øvrigt måtte tale derfor, mod regnskabsmæssig forklaring træffe en ordning om gældsforholdets afgørelse uden tvangsauktion.

Af de aldeles usikre fordringer, væsentligst hidrørende fra personlige krav, som efter panternes salg, fallitboers slutning eller på lignende måde er blevet tilbage hos statskassens skyldnere, og som vel er ført til afgang på aktiverne i henhold til ovenstående bemyndigelse, men dog er blevet henstående inden linjen, kan sådanne poster efterhånden slettes, som om de end ikke er forældede, når henstået i over 20 år, når det oplyses, at der ingen udsigt er til at erholde noget af tilgodehavendet, desuden kan der også inden de 20 års forløb afsluttes endelige overenskomster med sådanne skyldnere om deres gælds afgørelse imod en bestemt affindelsessum. Begge dele kan kun finde sted mod regnskabsmæssig forklaring ved statsregnskabet's aflæggelse.

Foranstående regler finder med de af forholdets natur flydende lempelser tilsvarende anvendelse på konfiskations- og tilbagebetalingskrav, der støttes på domme eller kendelser i medfør af L 259, 406, 499 og 500 1945 med senere tillægslove.

Såfremt den i medfør af de nævnte lovbestemmelser tilbagebetalingspligtiges forhold før og under besættelsen i særlig grad måtte tale derfor, eller den tilbagebetalingspligtiges indtægtsforhold og erhvervsevne er af en sådan beskaffenhed, at indbetalingen af tilbagebetalingsbeløbet vil hindre ham i at tjene til opretholdelse af en beskeden levevis for sig selv og sin familie, og han i øvrigt er i stand til at tilsvare sine gældsforpligtelser, kan finansministeren nedsætte eller eftergive statens tilbagebetalingskrav.

Nr. 56 ad 07.21.01.

Finansministeriet bemyndiges til at bestemme, at der som indtægt for statskassen skal foretages indbetaling til de enkelte ministerier i tilfælde, hvor ikke-statslige myndigheder yder betaling (honorarer, vederlag og lignende) for statsansattes varetagelse af hverv, hvor de repræsenterer staten.

Nr. 57 ad 07.21.01.

Finansministeriet fastsætter efter indhentet udtalelse fra Lønningsrådet de nærmere retningslinier for meddelelse af tjenestefrihed til organisationsarbejde for tjenestemænd i staten, folkeskolen og folkekirken, jf. tjenestemandslovens § 58, stk. 2 og 4, samt tjenestemandspensionslovens § 4, stk. 5. Retningslinierne er tillige gældende for tjenestemandslignende ansatte i staten, folkeskolen og folkekirken samt ved statsunderstøttede tilskudsinstitutioner, for hvilke finansministeren i henhold til bekendtgørelse nr. 21 af 11. januar 1973 har kompetencen til at aftale, eller godkende løn- og andre ansættelsesvilkår.